

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Altså jeg må jo gøre opmærksom på, at hele den der trang til at mistænkeliggøre embedsmændene overhovedet ikke er det, jeg taler om, og det har heller ikke ligget i det, jeg har sagt.

Jeg siger, at det er klart, at man ikke sagligt og grundigt kan undersøge 4.200. Vi i Folketinget kan i hvert fald ikke, og det er vores ansvar. Det er os, der skal undersøge det, og det er fuldstændig rigtigt, at antallet af ansøgere kan være meget stort.

Jeg mener, og det er det, jeg vil arbejde for i det nye kontorcirculære, at en lov om indfødsret ikke må rumme mere end 500 navne, og så vil jeg tage det helt udvendige, håndgribelige kriterium, at jeg siger, at det er et spørgsmål om tid. De første 500, der søger, og hvis forhold embedsmændene godkender, kommer på, og så begynder vi at undersøge dem. Flere end 500 kan man efter min mening ikke samvittighedsfuldt undersøge, og det er det, der er Folketingets opgave. Folketinget skal lovgive. Det kan ikke uddelegere sin lovgivningsmagt til embedsmændene.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er vi tilbage til en kort bemærkning fra hr. Jesper Langballe, og det er til hr. Helge Adam Møller.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Da der nu er kommet kludder i ordførerrækken, kan jeg ikke lade være med at sige, at det dog er utroligt med sådan en række ordførere, der tropper op i gåsegang for at bevidne, at de ikke kan høre, hvad der bliver sagt. Det er ikke embedsværket, der er en skandale, det er Folketinget, der er en skandale. Det er Folketinget, der begår grundlovsbrud. Ingen tvivl om det.

Så vil jeg gerne sige til hr. Helge Adam Møller, hvis ordførtale jeg glædede mig overordentlig over at høre, for jeg syntes, at dér blev indfødsretten omtalt på det niveau, den bør omtales: De Konservative er jo ikke med i dette kontorcirculære. Var det muligt, at man kunne få De Konservative til at optræde i overensstemmelse hermed og gøre regeringspartneren opmærksom på, hvad der er sagt i talrige andre sammenhænge her i Tinget, nemlig at efter et folketingsvalg er der ikke noget, der hedder forlig, så begynder man på en frisk, og at et forlig, som består i et såkaldt kontorcirculære, der for-

pligter fremtidig lovgivning, jo er en meningsløshed? Hvornår er et cirkulære blevet bestemmende for fremtidige lovgivning?

Det vil jeg egentlig gerne have hr. Helge Adam Møllers svar på og et svar på, om vi dog ikke kunne finde hinanden – ikke bare til 1. juli, men allerede nu – og få standset dette vanvid.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg gør opmærksom på, at en kort bemærkning har 1 minuts varighed, og når den røde lampe lyser, er det, fordi taletiden er opbrugt.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan huske engang for 8-10 år siden, at der stod en gæv radikal kvinde på denne talerstol – sådan nogle kan findes, når man leder længe – det var fru Aase Olesen, som i forbindelse med en debat herinde, hvor hun var meget uenig med en minister, som ikke levede op til et forlig, sluttede sin tale med at sige: »Et ord er et ord, og en mand er en karklud«, og så kiggede hun ned på ministeren.

Se: Jeg går ind for den første halvdel, og jeg er ikke nogen karklud. Jeg er ikke med i det forlig, men jeg erkender, at det andet regeringsparti, Venstre, er med, ikke bare i et kontorcirculære, men i et forlig, hvor der udtrykkeligt står, at det forlig først udløber eller kan ændres efter 1. juli år 2002.

Det mener jeg at man skal holde, og det har jeg meget respekt for at man gør. Derfor kan det ikke træde i kraft før efter 1. juli, men det står altså direkte i forliget. Det er jo, ligesom vi har et forsvarsforlig, der løber 2½ år endnu. Det er ikke afbrudt, fordi vi har haft folketingsvalg. Der står i forliget, at det udløber med udgangen af år 2004, og det holder man selvfølgelig. Det er et godt princip.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Integrationsministeren har også tidligere henvist til sin samvittighedsbundethed over for forlig. Men jeg synes altså, at det, man overser hele tiden i den her debat, er, at hvert eneste af disse tusinder af navne er en lov, ganske vist bunkes de sammen i tusinder, men hvert enkelt er en lovgivning, og at tildele indfødsret til et menneske kan kun ske ved lov.

Kl. 16.50

Det er jo derfor, forfatningsretten – både Peter Germer, Poul Andersen og andre autoriteter –